

KÖZLEMÉNY

Tisztelt Alsónémediek!

Mély megrendüléssel szeretnénk tájékoztatni Önöket az erdélyi tartózkodásunk során bekövetkezett tragédiáról.

Több évtizede tartó testvérkapcsolati program keretében az Alsónémedi Széchenyi István Általános Iskola szervezésében, az Alsónémedi Önkormányzat támogatásával 36 diák és 9 pedagógus ill. hozzátartozó vett részt ezen a programon.

Az utazásunk harmadik napján a nagyajtai iskola által összeállított program szerint reggel a Hargitafürdőn található kalandparkba indultunk, ahol négy órát töltöttünk.

Ezután utunkat folytatva a csíksomlyói székesegyházat néztük meg. Innen indultunk a Szent Anna-tóhoz. Útközben a nagyajtai iskola igazgatója és a férje, aki idegenvezetőként kísért bennünket a kirándulásaink során, tájékoztatót tartott a tó keletkezéséről, a hozzá fűződő legendákról.

Ragyogó napsütésben érkeztünk a Szent Anna-tóhoz. A gyerekek engedélyt kaptak arra, hogy a sekély részben fürdőzhetnek, mivel a tó mellett egyetlen tábla sem jelezte a fürdés tilalmát. A nagyajtai vendéglátó családotól is azt az információt kaptuk, hogy a helybéliek és a turisták is látogatják a tavat és fürdenek is benne.

A gyerekek egy része fürdőruhára vetkőzött, néhányan a víz szélén mezítláb játszottak, mások a parton sétálgattak. Többen kísérték a mólóra tanári felügyelet mellett.

A nagyobb gyerekek közül néhányan úszkáltak a tó sekély részén, két némedi gyerek egy nagyajtai fiú társaságában a közeli homokos partig úszott. Átérve integettek, majd a parton sétálva érkeztek vissza a kiindulási helyre.

A tragikusan járt tanulónk, Tomi, először a tó partján üldögélt, majd besétált a vízbe, és egy nagyajtai fiúval úszni kezdtek a part közelében.

A helybéli fiú elmondása szerint Tomi jelezte, hogy ő visszafordul. Ahogy visszafordult és úszott a móló felé, találkozott két alsónémedi lánnyal, akiknek - elmondásuk szerint - még intett is.

A továbbúszó nagyajtai fiú később elmondta, hogy hátratekintve látta Tomit a part felé úszni, majd amikor ismét visszanézett látta, már sétálva közelít a parthoz.

A kísérők közül ketten a sekély vízben álltak a gyerekekkel, a többiek a parton sétálva, vagy a mólón állva nézték a fürdőzőket.

A nagypapaként velünk utazó felnőtt úszott a parttól legtávolabb, a gyerekektől balra eső, mélyebb részen, de még hallótávolságon belül.

A parton és a vízben a mi közelünkben, más csoport nem tartózkodott. A csoportunkból senki sem hallott segélykiáltást, nem látott csapkodást a vízben, ami arra utalhatott volna, hogy bármelyik gyermekkel baj van.

Körülbelül 15 perce voltunk a tónál, amikor szemerkélni kezdett az eső. A vízben tartózkodó gyerekeket azonnal kihívtuk a partra.

Azok a gyerekek, akik nem fürödtek néhány kísérővel rögtön visszamentek az autóbushoz. A fürdőzők közül, akik felöltöztek, követték őket.

A parton még három hátizsák maradt, de az öltözőfülkékben még voltak gyerekek. Amikor kijöttek, akkor vettük észre, hogy az egyik hátizsáknak nincs meg a gazdája, akit azonnal keresni kezdtek a még a parton tartózkodó felnőttek és gyerekek. Az onnan kb. 100 méterre lévő parkolóban, a fák takarásában álló autóbuszon is kerestük. A nagyajtai iskola igazgatónője azonnal elindult telefonon segítséget kérni, de erre csak a felső parkolóból volt lehetősége, mert csak ott volt térerő.

Elsőként a rendőrség érkezett meg, a hívástól számított kb. 1 óra múlva. Őket rövidesen követte a televízió, majd később a tűzoltóság alakulata. A rendőrök megkérték (magyar nyelven) azt a két lányt, akikkel Tomi találkozott a part felé úszva, hogy mutassák meg a találkozásuk körülbelüli helyét. Ezt követően nekik és más gyermeknek sem kellett a hatóságok felé nyilatkozatot, vagy tanúvallomást tenni.

Amíg reménykedtünk Tomi előkerülésében nem akartuk, hogy a buszon tartózkodó gyermekek esetleg pontatlan információkat továbbítsanak, ezért a kísérők átmenetileg összeszedték a tanulók mobiltelefonjait.

A rendőrség kérésére a nagyajtai és az alsónémedi igazgatónak a tóparton kellett maradnia a helyszínelés idején.

Időközben a busz visszaindult Nagyajtára. Mivel a tóparton nem volt térerő, ezért az alsónémedi igazgató megkérte egyik kollégáját, hogy amint lehetséges értesítse az eltűnt fiú szüleit a történetről. Miután ez megtörtént, a gyermekek rögtön visszakapták a telefonjaikat, és kérték őket, hogy hívják fel a szüleiket.

A buszon útban hazafelé jött a hír, hogy a kísérőknek a tusnádi rendőrségre kell menniük tanúvallomást tenni. Ezért a busz Tusnádon megállt, ahonnan csak hosszabb várakozás után folytathatta az útját, mivel meg kellett várni a nyomozók visszaérkezését a tótól. A várakozás idején a gyermekeket beszélgetéssel próbáltuk megnyugtatni.

Az este folyamán értesítettük Alsónémedi polgármesterét is a történetről.

A tusnádi rendőrségen a kísérők tanúvallomást tettek (magyar nyelven, hivatalos tolmács segítségével), majd hajnalban a vendéglátók személyautóival visszaérkeztek Nagyajtára.

A tónál csütörtök reggel nyolc órától folytatódott a keresés, közben a gyerekek a nagyajtai iskolában voltak, és pszichológusok is foglalkoztak velük.

Dél előtt kaptuk a tragikus hírt, hogy Tomit partközben, kb. mellig érő vízben találták meg. Ezt követően a két igazgató és egy pedagógus a helyszínre utazott azonosítás végett.

Felvetődött, hogy a csoport azonnal hazaindul, de közben tudomásunkra jutott, hogy a család az Önkormányzat által biztosított kisbusszal, az alpolgármester vezetésével elindult Nagyajtára. Ekkor döntöttünk úgy, hogy a csoport marad, és megvárja a család érkezését. A döntésünk további indoka az volt, hogy a gyermekekkel nem akartuk a buszon tölteni az éjszakát a késő délutáni indulás miatt. Így a gyerekek a délutánt a vendégfogadó családokkal töltötték.

Péntek reggel a tervezett időpontban indultunk haza. A kolozsvári városnézés elmaradt annak érdekében, hogy minél előbb hazaérkezzünk.

Az igazságügyi orvosszakértői vizsgálat még tart, hivatalos eredmény a hét elején várható.

Értetlenül állunk a történetek előtt, a gyermekekkel a programok során mindvégig együtt voltunk, nem hagytuk magukra őket.

A gyászoló családdal együtt érzünk, mély fájdalmukban osztozunk.

Kérjük, hogy a család iránti tiszteletből a különböző fórumokon ne állítsanak valótlanságokat, amellyel az amúgy is fájdalmas helyzetet még elviselhetetlenebbé teszik.

Alsónémedi, 2015. június 8.

A csoport kísérőí